

Anotace (abstrakt)

Disertační práce analyzuje systém vnitřních pasů jakožto ústřední nástroj administrativního regulování migračních procesů v Sovětském svazu a postsovětském Rusku. Speciálně se studie zaměří na využití pasového systému a v něm obsažených omezení na území hlavního města Moskvy. Práce si klade dva ústřední cíle. V první řadě se snaží, a to z pozic historického institucionalismu, identifikovat faktory, za jejichž přispění mohla Moskva ještě mnoho let po rozpadu SSSR a plošném uzákonění svobody stěhování řídit migrační procesy uvnitř svých administrativních hranic s využitím typologicky „sovětských“ metod. Na druhé analytické rovině se pak studie soustředí na tyto metody samotné: zkoumá genezi a ranou evoluci systému vnitřních pasů a instituce takzvané *propisky* (registrace) v období stalinské industrializace, proměny regulačních mechanismů v pozdějším vývoji SSSR, a zejména jejich neúplnou demontáž v období postsovětské transformace. Závěrečnou ambicí práce je ozřejmit, jaké konkrétní metody využívala k omezování přistěhovalectví Moskva v období vlády Jurije Lužkova (1992-2010), a jaký dopad měly uplatněné restriktce na reálný vývoj migrační situace hlavního města.